

DRUGA PODRÓŻ MISYJNA PAWŁA NAWRÓCENIE STRÓŻA WIĘZIENNEGO

dopasuj wyrazy do tekstu

A gdyśmy szli na modlitwę, zdarzyło się, że spotkała nas pewna, która miała ducha wieszczego, a która przez swoje wróżby przynosiła wielki zysk panom swoim. Ta, idąc za Pawłem i za nami, wołała mówiąc: Ci ludzie są sługami Boga Najwyższego i zwiastują wam drogę A to czyniła przez wiele dni. Wreszcie Paweł znękanym, zwrócił się do ducha i rzekł: Rozkazuję ci w imieniu Jezusa Chrystusa, żebyś z niej wyszedł. I w tej chwili

A gdy jej panowie ujrzeli, że przepadała nadzieja na ich, pochwycili Pawła i Sylasa, zawlekli ich na rynek przed urzędników. I stawiając ich przed, rzekli: Ci oto ludzie, którzy są Żydami, zakłócają spokój w naszym mieście i głoszą obyczaje, których nie wolno nam, jako, przyjmować ani zachowywać. Wraz z nimi wystąpił też przeciwko nim tłum, a pretorzy, zdartszy z nich szaty, kazali ich siec różgami; A gdy im wiele razy zadali, wrzucili ich do więzienia i nakazali stróżowi więziennemu, aby ich bacznie strzegł. Ten, otrzymawszy taki rozkaz, wtrącił ich do wewnętrznego, a nogi ich zakął w dyby.

A około północy Paweł i Sylas modlili się i wielbili Boga, więźniowie zaś przysłuchiwali się im. Nagle powstało wielkie trzęsienie ziemi, tak że się zachwiały fundamenty więzienia i natychmiast otworzyły się wszystkie, a więzy wszystkich się rozwiązały.

A gdy się przebudził więzienny i ujrzał otwarte drzwi więzienia, dobył miecza i chciał się zabić, sądząc, że więźniowie uciekli. Lecz Paweł odezwał się donośnym głosem, mówiąc: Nie czyni sobie nic złego, bo jesteśmy tu wszyscy. Zażądał wtedy, wbiegł do środka i drżąc całą, przypadł do nóg Pawła i Sylasa, i wyprowadziwszy ich na zewnątrz, rzekł: Panowie, co mam czynić, abym był? A oni rzekli: Uwierz w Pana Jezusa, a będziesz zbawiony, ty i twój dom. I głosili Słowo Pańskie jemu i wszystkim, którzy byli w jego domu.

Też w godzinie w nocy zabrał ich ze sobą, obmył ich rany, i zaraz został on i wszyscy jego domownicy. I wprowadził ich do swego domu, zastawił stół i się wraz z całym swoim domem, że uwierzył w Boga. A gdy nastął dzień, posłali pretorzy pachołków, mówiąc: Zwolnij tych ludzi. Stróż więzienny zaś oznajmił te słowa Pawłowi: Pretorzy przystali poleceniu, że macie być zwolnieni; przeto wyjdźcie teraz i idźcie w

Paweł zaś rzekł do nich: Wychłostawszy nas, obywateli rzymskich, publicznie bez, wrzucili nas do więzienia; teraz zaś nas wypędzają? Nie, niech raczej sami przyjdą i wyprowadzą nas. Pachołkowie zaś donieśli pretorom te słowa. A ci gdy usłyszeli, że są Rzymianami, zlekli się. I przyszedłszy, przeprosili ich, wyprowadzili i prosili, żeby opuścili miasto. gdy zaś wyszli z więzienia, wstąpili do Lidii, a ujrzawszy braci, dodali im i odeszli.

1. Rzymianom	2. sądu	3. zysk	4. otuchy	5. dziewczyna	6. drzwi
7. światła	8. śpiewem	9. potajemnie	10. pretorów	11. weselił	12. lochu
13. ochrzczony	14. zbawienia	15. pokoju	16. zbawiony	17. stróż	18. wyszedł